

عنوان قراردادی: قرآن. فارسی - عربی
عنوان و نام پدیدآور: قرآن کریم / ترجمه محسن قرائتی؛
بازنویسی ترجمه مهدی ساغری زاده.
مشخصات نشر: تهران: موسسه فرهنگی درس‌هایی از قرآن، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری: ۶۱۴ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۴۲۱-۶۸-۲
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: فارسی - عربی.
شناسه افزوده: قرائتی، محسن، ۱۳۲۴-، مترجم
شناسه افزوده: Qeraati, Mohsin
شناسه افزوده: ساغری زاده، مهدی، ۱۳۵۳-
رده بندی کنگره: BP۵۹/۶۶
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۴۱
شماره کتابشناختی ملی: ۷۶۵۵۷۱۷

قرآن کریم

ترجمه: محسن قرائتی

مترجم: حجت الاسلام والمسلمین محسن قرائتی
ناشر: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ: اول، زمستان ۱۴۰۰
چاپخانه: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۴۲۱-۶۸-۲
تلفن و نمابر: ۰۲۱-۶۶۹۴۶۳۶۳-۴
وب سایت: www.Qaraati.ir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

شماره: ۱۴۰۰/۱۰۹۸

تاریخ: ۱۴۰۰/۴/۲۰

این مصحف شریف با مشخصات زیر در تاریخ ۱۴۰۰/۴/۲۰ از جهت صحت کتابت، منطبق با قرائت عاصم به روایت حفص در معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحیح گردید که مراتب در پرونده شماره: ۰۸۶۰۱۰۰۴۲۳۳۱۱۰۳۱۳۰۶۰۴۲۶ ثبت و چاپ آن توسط مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می‌باشد. بررسی و اعلام نظر در خصوص ترجمه این قرآن کریم، برعهده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است.

تعداد اجزاء:	سی جزء
خط:	رایانه ای
نوع خط:	نسخ رایانه ای
مترجم:	محسن قرائتی
نوع ترجمه:	زیرنویس
زبان ترجمه:	فارسی
قطع:	بربری
تعداد سطور در هر صفحه:	۴۰
تعداد صفحات متن قرآن:	۶۱۴ (تعداد صفحات: ۶۱۴)
نوبت چاپ:	اول
محل چاپ و چاپخانه:	قم، دفتر تبلیغات اسلامی، علمیه قم - بوستان کتاب
تعداد:	پنج هزار جلد

انتشار این مصحف شریف پس از چاپ منوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن نیز مشروط به تأیید مجدد و صدور مجوز جدید از سوی این سازمان می‌باشد.

ومن الله التوفيق
سازمان دارالقرآن الکریم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

مشخصات این مصحف شریف

این مصحف، براساس قرائت عاصم به روایت حفص و از طریق شاطبیه کتابت شده و نگارش آن دارای ویژگی‌های ذیل است:

الف) نگارش کلمات:

نگارش کلمات این مصحف، متخذ از منابع مشهور علم «رسم المصحف»^۱ می‌باشد. برای کلماتی که در منابع علم رسم المصحف شیوه برای نگارش آنها ذکر شده است، شکل نزدیک‌تر به قرائت انتخاب شد؛ به عنوان نمونه در کلمه «جیء» (زمر: ۶۹ و فجر: ۲۳) دو شیوه به صورت‌های «جایء» و «جیء» ذکر شده که از میان آنها «جیء» انتخاب شد.

ب) علامت‌گذاری کلمات:

مبنای علامت‌گذاری کلمات در این مصحف، صحت و سهولت بیشتر قرائت قرآن بوده^۲ و در حد ضرورت از علامت‌هایی به شرح ذیل استفاده شده است:

۱. حرکت فتنه، کسره و بضمه و علامت تشدید به صورت $\overset{\cdot}{\text{ـ}}$ است؛ مانند: خَلِقُ، ذُسَيْرُ.
۲. حروف مدی به صورت «ا، ی، و، ـ، ـ، ـ» نوشته شده‌اند؛ مانند: اوتینا، ذَلِكْ، يَه، التَّبَيِّسِ،

۱. از جمله منابع مشهور و مورد استفاده این علم عبارت است از: «المُتَعَبِّقُ فِي مَعْرِفَةِ مَرَسُومِ مَصَاحِفِ أَهْلِ الْأَمْصَارِ» تألیف ابوعمرودانی؛ قصیده «عَقِيلَةُ أَرْبَابِ الْقَصَائِدِ» سروده شاطبی و شرح آن «تَلْخِيصُ الْفَوَائِدِ» تألیف ابن قاصح؛ قصیده «مَوْرِدُ الظَّمَانِ» سروده خزاز اندلسی و شرح آن «دَلِيلُ الْحَيْرَانِ» تألیف مارغنی تونسسی.

۲. از قرون گذشته تا کنون نیز جهت صحت و سهولت قرائت قرآن کریم، کلمات مصحف به شیوه‌های مختلف علامت‌گذاری می‌شده که قواعد آن در منابع علم «ضبط المصحف» تدوین شده است. از جمله منابع مشهور، معتبر و مورد استناد این علم عبارتند از: «المُحَكَّمُ فِي نَقَطِ الْمَصَاحِفِ» تألیف ابوعمرودانی؛ «سَمِيْرُ الظَّالِمِينَ» تألیف علی محمد ضبتاع.

لَه، دَاوِد؛ مگر در مواردی که حروف مدی قبل از همزه وصل قرار گیرند که در این صورت، حرف قبل از حرف مدی دارای حرکت کوتاه است؛ مانند: اَوْتَيْنَا الْعِلْمَ، فِي الْكِتَابِ، ذُو الْعَرْشِ، بِه الْجِبَالِ، لَهُ السَّمَوْتُ.

۳. حروف ساکن، بدون علامت نوشته شده‌اند؛ مانند: اَنْعَمْتَ، اَمْهَلُهُم.

حروف ناخوانا نیز بدون علامت و به صورت متمایز مشخص شده‌اند؛ مانند: الف در آخر کلمه «خَلَوْا»، و او در کلمه «أُولَى».

۴. همزه متحرک با پایه الف به صورت «أ، إ، أُ» و همزه ساکن با پایه الف به صورت «ا» نوشته شده است؛ مانند: اَنْفُسُهُمْ، اِنَّ، اَرْكُسُوا، يَأْتُوْكُمْ.

۵. تنوین به صورت «َ، ِ، ً» نوشته شده است؛ مانند: قَوْلًا، كَرِيْمًا، رَسُوْلًا؛ قبل از همزه وصل که به صورت «ن، ین، ین» نوشته شده است؛ مانند: جَمِيْعًا الَّذِي، عَدِنَ الَّذِي، اَمْوَالًا اِقْتَرَفْتُمُوْهَا.

۶. همزه وصل بدون علامت نوشته شده است؛ مانند: وَاللّٰهُ؛ مگر در مواردی که جمله بعد از علامت وقف و همچنین آیه، با همزه وصل آغاز شود که در این صورت حرکت همزه وصل ریزتر درج شده است؛ مانند: مُسْلِمِيْنَ ﴿۱﴾ اَدْخَلُوْا فِيْهَا بِرَبِّ اَنْظُر.

۷. علامت مدّ به صورت «-» است؛ مانند: الضّٰلِّیْنَ ﴿۲﴾ اِنَّا اَعْطٰیْكَ.

(ج) موارد خاص قرائت:

۱. ابتدا از کلمه «اِنتُوْنِ» (احقاف: ۴) به صورت «اِبتُوْنِ» است.

۲. عبارت «بِئْسَ الْاِسْمُ» (حجرات: ۱۱) به صورت «بِئْسَ لِسْمُ» خوانده می‌شود.

۳. به جای صاد در دو کلمه «بِیْبِضُّط» (بقره: ۴۵) و «بِیْبِضَّةً» (اعراف: ۶۹) سین خوانده می‌شود. تلفظ سین یا صاد در کلمه «المُصِیْطِرُوْنَ» (طور: ۳۷) صحیح است.

۴. در عبارت «یَلَهَتْ ذٰلِکَ» (اعراف: ۱۷۶) حرف ثاء در ذال ادغام می‌شود.

۵. در عبارت «اَرْکَبْ مَعَنَا» (هود: ۴۲) حرف باء در میم ادغام می‌شود.

۶. در عبارت «اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ» (مرسلات: ۲۰) حرف قاف در کاف ادغام می‌شود.

۷. وصل عبارات «عِوَجًا قَیْمًا» (کهف: ۲۱)، «مَرَقَدْنَا هٰذَا» (یس: ۵۲)، «مَنْ رَاقٍ» (قیامه:

۲۷)، «بَلِّ رَانَ» (مطففین: ۱۴) همراه با سکت (مکث کوتاه بدون تجدید نفس) انجام می‌شود.

خواندن عبارت «مَالِيَهٗ هَلٰکَ» (حاقه: ۲۸ و ۲۹) در وصل، به دو صورت سکت همراه با اظهار

حرف هاء یا ادغام خوانده می شود، ولی سکت بهتر است.

۸. الف بعد از راء در کلمه «مَجْرُبُهَا» (هود: ۴۱) با اماله خوانده می شود.

۹. حرف نون مشدّد در عبارت «لَا تَأْمَنَّا» (یوسف: ۱۱) با اشمام خوانده می شود.

۱۰. همزه دوم در کلمه «ءَأَعْجَبُ» (فضلت: ۴۴) تسهیل می شود.

د) علایم وقف و سکت:

م : علامت وقف لازم (وصل به عبارت بعد صحیح نیست).

ط : علامت جواز وقف و وصل (وقف بهتر است).

ج : علامت جواز وقف و وصل.

ز : علامت جواز وقف و وصل (وصل بهتر است).

ص: علامت وقف جایزی که به خاطر طولانی بودن کلام، ابتدا از عبارت بعد بلامانع است.

لا : علامت ممنوع وقف یا وصل صحیح نبودن ابتدا از کلمه بعد.

س : علامت سکت.

ه) سایر علایم:

علامت انتهای آیه.

علامت آغاز جزء، حزب و تقسیمات حزب.

علامت آیه دارای سجده واجب.

امید است این مصحف شریف که با هدف صحّت و سهولت قرائت قرآن کریم و براساس مبانی معتبر علمی تهیه شده، مورد استفاده عموم قاریان و علاقه مندان کلام الهی قرار گیرد.

بِمَنِّهِ وَتَوْفِيقِهِ، إِنَّهُ، وَلِيُّ التَّوْفِيقِ

مرکز طبع و نشر قرآن جمهوری اسلامی ایران